

REVISTA DE L'INSTITUT DE TECNIFICACIÓ ESPORTIVA "TERRES DE L'EBRE" D'AMPOSTA
NÚM. 1, DESEMBRE 2012

REDACCIÓ

Judit Alacreu
Cristóbal Araneda
Cristian Bejinaru
Sonia Bezzah
Codrut Codreanu
Alexia Ferrando
Omar Forcadell
Samantha Giménez
Josep Igual
Anna Magriñá
Vladyslav Kapelyushnyk
Ptryk Kober
David Peris
Jordi Sabaté
Marc Tomàs
Àngela Torta
Maria Valldepérez
Doménica Zambrano

CONSELL EDITORIAL

Fredo Borràs
Carme Ferré
Maite Ferré
Teresa Ortiga
Carmina Sancho
Lucía Tomàs

DIPÒSIT LEGAL

T: 1221-2012

EDICIÓ DIGITAL

[http://www.scribd.com/
doc/109449568/iTec](http://www.scribd.com/doc/109449568/iTec)

ISSN EDICIÓ IMPRESA

2014-8054

ISSN EDICIÓ DIGITAL

2014-8062

EDITA

Institut de Tecnificació Esportiva
"Terres de l'Ebre"
C. França 19-21
43870 Amposta
Tel: 977 70 78 49

COL-LABORA

AMPA Institut Tecnificació

IMPRESSIÓ

Impremta Querol SL
Tel. 977 597 100

NOM REVISTA

Josep Igual

FOTO PORTADA

Jusep Moreno

LOGOTIP

Domènec Noguera-José Luís
Rodríguez

COORDINACIÓ I MAQUETACIÓ

Miquel Àngel Llorenç

EDITORIAL

Aquest que tenim a les mans és el primer número de la nostra Revista *iTèc*. Des del setembre d'aquest curs 2012-13 som un nou centre, i malgrat que només portem un trimestre treballant com a institut, tenim clar que necessitem una revista

que ens identifiqui, un espai on abocar allò que fem, pensem, que ens interessa, ens preocupa, en definitiva, que ens fa tirar endavant. Aquesta ho és.

La nostra revista respon a l'estímul que dóna força al centre: la cohesió entre la nostra comunitat educativa (alumnat, famílies, professorat, institucions de la ciutat...) que contribueix a crear un clima positiu de treball, i que dóna cabuda a les aportacions que es fan des de tots els sectors.

Estem començant amb una gran il·lusió i amb molta empena,

però a la vegada amb esperit crític, que ens ajuda a reflexionar, a avaluar-nos, a pensar en tot allò que encara es pot millorar. La nostra feina s'ha de recolzar en la recerca de l'excel·lència de la tasca docent i en el desenvolupament del talent del nostre alumnat. El nostre quadern de bitàcola ha de ser la consecució de l'èxit, la formació de futurs líders intel·lectuals, esportius, científics, polítics, que ens portin a una societat millor i cada cop, més justa. No podem aturar-nos ni abandonar els somnis, per molt difícil que sigui la situació econòmica que està vivint el món actualment. D'altres èpoques de dificultats i angoixes se n'ha tret profit. La imaginació, la creativitat, la humanització de les relacions interpersonals han de portar-nos a recuperar els valors que en algun moment hem pogut perdre com a ciutadans.

Hem d'obrir els ulls i el cor al futur. Hem d'obrir portes. En algun moment, Benjamí Franklin, el gran científic, va dir "les portes de la saviesa mai es tanquen". Les portes de la nostra revista i del nostre institut sempre restaran obertes per a tots aquells que ho vulguin.

Lucia Tomàs

Tot recordant l'INS Montsià

Qui m'havia de dir a mi, que estrenaria un nou Institut. I així és. Després de tants anys em trobo en un nou centre, més nou, més alt i més estret. Estic contenta però, sincerament, a mi ja m'estava bé l'anterior centre, l'INS Montsià. Ens havíem adaptat l'un a l'altre. Havíem crescut junts.

Allí he passat la major part de la meua vida professional, més de trenta anys impartint classes, i ara acabaré la meua vida laboral a l'Institut de Tecnificació. Coses del destí.

L'INS Montsià, que va ser testimoni mut de la nostra lluita pel reconeixement i la dignitat de la nostra professió, amb el temps anava canviant, i jo també. Anàvem a una, els dos ens fèiem grans, els dos vam conèixer moltíssims professors que anaven passant any rere any, els dos vam conèixer canvis de plans d'estudi, ampliacions del centre, diferents equips directius i el més important, la nostra raó de ser: milers d'alumnes!! que recordo amb molt, molt d'afecte, i ara... de cop i volta és com si tornés a començar.

L'Institut de Tecnificació és un centre nou per a tots, però per a mi ho és molt més, ja que sempre havia treballat a l'INS Montsià, a excepció d'un curt període de temps en què impartia classes a l'Institut Ramon Berenguer IV. L'INS Montsià encara no existia.

Quan vam començar a l'INS Montsià el claustre el formàvem una quinzena de professors, molt joves tots, amb una gran il·lusió i amb molt pocs recursos per fer les classes. A les aules: la pissarra amb el guix per escriure, les taules i cadires, el projector de diapositives (en teníem un), els llibres, uns mapes i poca cosa més; tampoc no ens calia gaire més per gaudir de les classes. Crec que les ganes d'aprendre dels alumnes i

la voluntat i motivació, i sobretot vocació dels professors eren més que suficients perquè tot funcionés. Ens ho passàvem bé, treballàvem a gust i tots érem una gran família.

Amb el temps el centre va deixar de ser un Institut de Formació Professional i vam passar a ser un Institut de Secundària on s'impartien cicles Formatius, ESO i Batxillerat. El centre s'anava quedant petit, es feien ampliacions, el nombre d'alumnes augmentava i continuava quedant petit. I el nombre de professors també augmentava: vam arribar a sobrepassar el centenar. Mentrestant s'incorporaven els ordinadors, les pissarres *vileda*, les pissarres digitals, els canons... I allí estàvem, l'INS Montsià i jo, observant i participant de tots aquells canvis. Fins que va arribar el dia que ens vam haver de separar... Estem a prop, ens veiem tots els dies, i moltes vegades em sorprenen mirant per la finestra de l'aula cap a l'edifici de l'altra banda del pàrquing. Es deu recordar de mi?.

La major part del professorat de l'Institut de Tecnificació procedim de l'INS Montsià, d'aquells primers anys continuem al peu del canó Carmina Sancho Domènec Noguera, Tere Ortiga, Fidel Font i jo, però allí s'han quedat molts companys i companyes que han format part de la meua vida tant a nivell personal com professional i els trobo a faltar.

Bé, hem de mirar endavant, la vida està plena d'etapes. Ara se'n tanca una i se'n obre una altra. És bo mirar de tant en tant cap endarrere i així constatar que avancem i millorem, i que tenim un projecte de futur ferm que hem d'assolir.

El centre de tecnificació té un claustre de professors molt jove i treballador, i tots plegats ens esforcem perquè l'Institut sigui un centre de referència i això té molt de mèrit en aquests temps en què les retallades en ensenyament són molt importants. Això només es pot superar amb una forta vocació professional.

Estimats alumnes: esteu en bones mans! Gaudiu d'aquest privilegi i aprofiteu al màxim l'oportunitat que teniu d'aprendre en aquest institut.

Carme Grau

Classes de reforç d'ESO i Batxillerat

- ✓ Preparació de totes les assignatures
- ✓ Grups reduïts
- ✓ Professorat qualificat
- ✓ Horaris a la teua mida
- ✓ Progressos garantits

imposita www.imposita.cat

Carrer Jardí, 13 - Amposta - Tel. 977 704 897

Sílvia Cañadó

1.-Quina característica destacaries de la teua manera de ser?

Sóc com l'Au Fènix

2.-Quina qualitat prefereixes en una persona?

L'honestedat i el sentit de l'humor.

3.-Què valores més dels amics?

La sinceritat

4.-Quin és el teu defecte principal?

Estic sovint massa estressada.

5.-En què prefereixes passar el temps?

Fent una bona xerrada, mirant una bona pel·lícula o fent una bona passejada.

6.-Quina seria la teua pitjor desgràcia?

Que els meus familiars patiren una llarga malaltia.

7.-Què voldries ser?

Una professora feliç.

8.-Quins dons naturals t'agradaria tenir?

Saber viure.

9.-On voldries viure?

Als països tropicals.

10.-Quin color prefereixes?

Colors alegres.

11.-Quina flor prefereixes?

Les orquídies.

12.-Quin ocell prefereixes?

El canari

13.-Quin nom de xic i de xica prefereixes?

Manel i Cinta

14.-Quin és el seu autor preferit?

Carlos Ruiz Zafón.

15.-Quin és el teu músic preferit?

Em llevo amb *Flaix FM*.

16.-Quin és el teu pintor preferit?

Velázquez.

17.-Quin és el teu heroi de ficció?

No en tinc, els meus herois a la vida real són els meus pares.

18.-Quin personatge històric valores més?

La Mare Teresa de Calcuta.

19.-Què detestes per sobre de tot?

La mala educació.

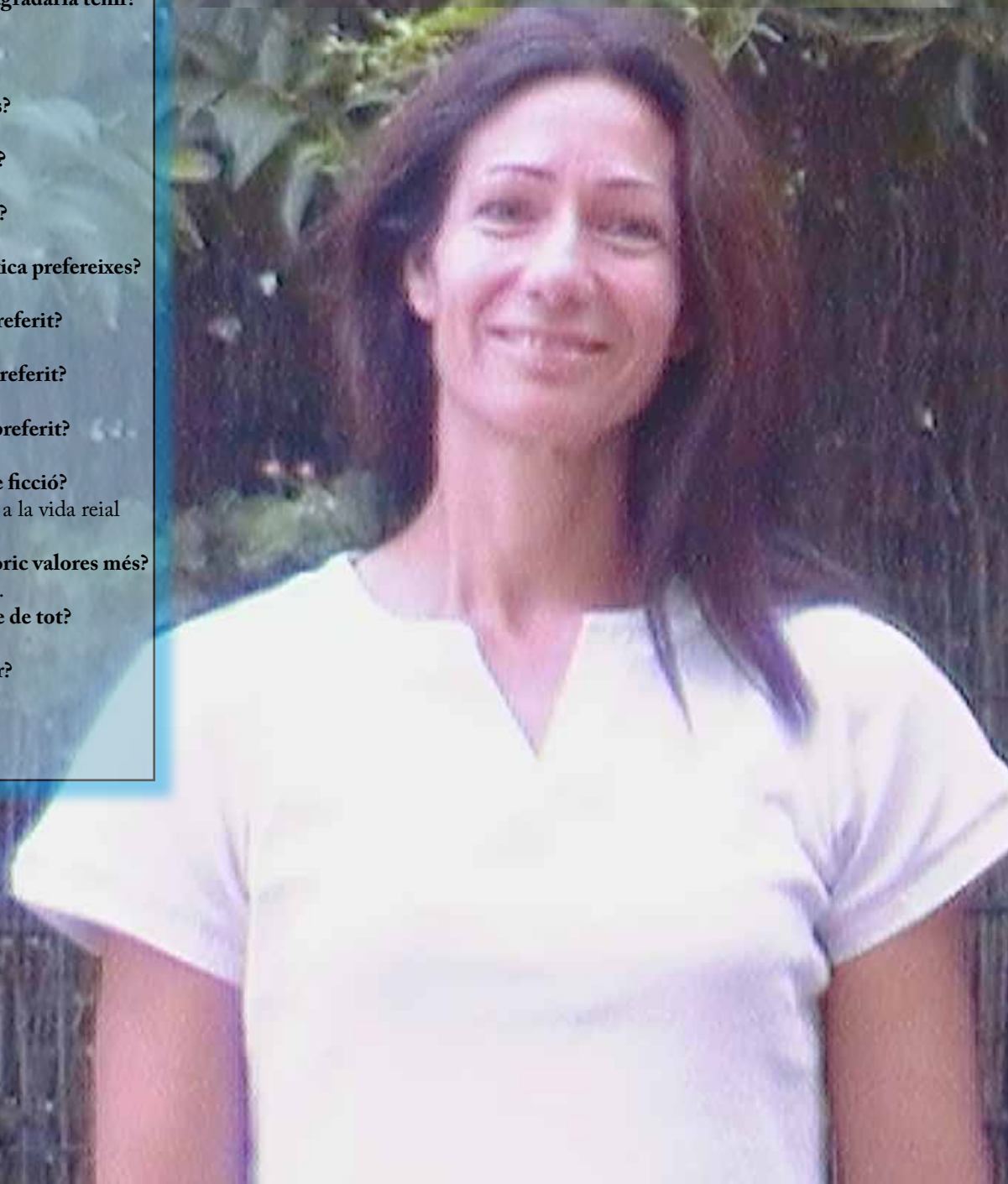
20.-Com t'agradaria morir?

Tranquil·la.

21.-Quin és el teu lema?

Poder és voler.

Sílvia Cañadó és professora d'educació física del nostre centre. Aquesta tortosina ja havia treballat anteriorment amb nosaltres quan estàvem a l'institut Montsià. Té 45 anys molt ben portats. Casada, amb dos fills, és mestra des que tenia quinze anys "però legalment des del 1996". Li agrada molt córrer i fer-nos córrer a les pistes. Abans feia patinatge però en general és una apassionada de l'esport i de la vida saludable. És molt simpàtica però, al mateix temps, estricta a l'hora de fer classe.

L'ORQUESTRA A IRLANDA

Foto de grup a Glendalough

L'orquestra de l'institut Montsià va fer un viatge a Irlanda a finals de juny del curs passat. L'experiència de viatjar amb avió va ser excitant per a molts membres, ja que era la primera vegada que hi viatjaven, i va ser tot un repte per als professors Xavi

Forné, Miquel Àngel Llorenç i Montse Rosales.

L'objectiu del viatge va ser recompensar els músics pel seu esforç i dedicació a l'orquestra. Un altre motiu era practicar la llengua anglesa i conèixer un nou país.

El viatge va resultar un èxit. No hi va haver cap problema gràcies al bon "rotllo" que hi ha entre tothom. Va ser un viatge que segurament no oblidaran mai.

Judit Alacreu

A St Patrick's Cathedral, Dublin

Victòria, Ariadna i Júlia davant del Ha'penny Bridge

Joan, Júlia i Ariadna al Trinity College Dublín

La nova orquestra iTec

L'alumnat que fa l'alternativa *orquestra*, assaja a l'aula de música dos dies a la setmana: dimarts, una hora i divendres després d'acabar les classes, normalment mitja hora.

L'objectiu és aprendre música, i tocar la peça amb facilitat per a quan tinguem concerts poder-la tocar a la perfecció.

Fa poc vam fer una enquesta per a decidir el nom, i finalment es dirà *iTec* i està dirigida pel professor Xavi Forné.

Al primer concert que es va fer abans de Nadal vam tocar les següents peces: *You'll be in my heart*, de Phill Collins; *My Way* de C. François i *La vida és bella* d'Ennio Morricone.

L'actual agrupació té uns 70 membres entre flautes dolces, clarinets, oboès, saxos, piano, violoncel, baixos elèctrics, percussió i guitarra.

Maria Valldepérez

En breu

Dinar a l'institut

El passat any, els alumnes que venien de fora o que no podien anar a dinar a casa es quedaven a la cafeteria de l'Institut Montsià. Aquest curs, amb les noves instal·lacions de què disposem, no tenim cap bar on, els que ho necessiten, puguin anar a menjar. Per la qual cosa es va decidir que aquests anirien al menjador de la residència de tecnificació. Però també hi ha l'alternativa de continuar anant al Montsià, que és el que han demanat molts per la bona relació que tenen amb la cuinera Marisol.

Judit Alacreu

El pati

El passat 12 de setembre vam començar el curs al nou edifici de l'institut d'Amposta, el qual va ser aprovat pel Departament d'Ensenyament.

El pati del nou centre de tecnificació és molt petit, ja que no quedava espai per ampliar-lo.

A l'altre centre, el qual ha passat a ser per a cicles formatius, el pati era molt més espaiós ja que hi havia dos pistes, un terreny bastant gran i ample i un aixopluc per a quan plougués.

En canvi al pati del nou centre no hi ha espai per a tothom, ens hem de repartir la pista per dies, segons les classes i, quan plou, ens hem de quedar dins de les aules.

David Peris

Màquines expendedores

El passat dimecres 19 de setembre van instal·lar les màquines expendedores per compensar l'absència del bar, al qual la majoria dels alumnes s'hi havia acostumat. Van ser instal·lades al passadís de la porta del pati pels tècnics de l'empresa *Homatic*, aprofitant quan érem a classe.

Josep Igual

Emprenedoria

Enguany hi ha una nova assignatura optativa a 3r d'ESO: Emprenedoria. El professor és Ramon Rosales. L'horari és dil-

luns a les 12:30 i dijous a les 10:00 a l'aula 21. Es tracta de reflexionar sobre moltes coses, sobre el nostre futur, ser emprenedors i com saber si tenim l'autoestima baixa o alta. Les classes són molt divertides!

Doménica Zambrano

Gimnàs

Enguany hem començat el nou curs al Centre de Tecnificació "Terres de l'Ebre", i ens hem trobat que no hi ha gimnàs.

Ara fem educació física al pati, però per a canviar-nos és un caos, ja que no hi ha

vestidors.

Se suposa que d'aquí a un temps ens podrem canviar dins d'un pavelló que farem servir de gimnàs.

Jordi Sabaté

El pla d'evacuació

El professor de visual i plàstica del nostre centre, Domènec Noguera és el responsable de riscos laborals. Durant tot l'estiu ha estat dissenyant els diferents aspectes del Pla d'evacuació (sortides d'emergència, extintors, alarmes etc). A les hores de tutoria ens han informat sobre els diferents sons de les alarmes (d'evacuació i de confinament) i del que hem de fer en cas d'emergència. El simulacre es va realitzar després de Fires, un cop acabats els exàmens del primer trimestre.

Vladyslav Kapelyushnyk i alumnes de l'optativa de Revista

Mancances

Des de la inauguració de l'institut hi ha hagut diverses mancances quant a material: projectors, el wi-fi general, la falta del gimnàs i de vestidors per a canviar-nos i dutxar-nos. I ja per acabar una cafeteria, perquè quan fa molta calor o molt de fred molesta estar fora. A poc a poc s'han anat arreglant: el dia 10/10/2012 va entrar en funcionament el wi-fi i ara ja tenim canons i pissarres digitals en totes les aules.

Cristóbal Araneda

Les finestres

Les finestres del segon i del tercer pis ocupen tota la paret de dalt a baix. Molts mestres diuen que són molt bones per a saber qui fa campana i per a xafardejar. En comptes d'haver-hi persianes enrotllables, hi ha unes venecianes de ferro.

Marc Tomàs

extraescolars

Les nostres tardes estan atapeïdes. Tot-hom té moltes coses a fer un cop ha acabat les classes de l'institut. Enguany tenim tres tardes lliures (dimecres dijous i divendres); dilluns i dimarts acabem a les 5 h. Maria Valldepérez, estudiant de 3r d'ESO i saxofonista, dedica les tardes de dimarts, dijous i divendres a estudiar música a la Fila: **"A més vaig al repàs dimecres i divendres"**, matisa. Per la seua part, Judit Alacreu també té una agenda molt plena i variada: **"Dimarts vaig a l'acadèmia d'anglès, dimecres tinc teatre, dijous jota i divendres anglès i confirmació"**.

Hem d'aclarir que, a totes aquestes activitats, s'han d'afegir els deures i la preparació dels exàmens.

Àngela Torta, de 3r d'ESO-A, practica handbol els caps de setmana, **"durant la setmana faig natació, però"**, aclareix.

Tot i que no són tots de tecnificació esportiva això no vol dir que no practiquen esports. Omar Forcadell explica amb interès que ell patina cada dia una hora més o menys, **"utilitzo patins de línia: practico freeskate i slalom. De vegades patino a les pistes i de vegades al polígon"**.

Codrut Codreanu, de 3r d'ESO practica

natació les tardes de dimecres i divendres de 18.30 a 19.20 **"l'any passat feia handbol però no m'agradava i vaig decidir apuntar-me a natació per a fer algun esport"**.

Cristóbal Araneda no està apuntat a cap club esportiu però cada dimecres i divendres juga a futbol a les pistes amb els seus amics. Per la seua banda, Cristian Bejinaru practica taekwondo al gimnàs Alfaro. **"De moment tinc el cinturó verd però estic a**

punt d'aconseguir el blau. Cada dimarts i dijous faig classe als xiquets".

Samantha Giménez només ha practicat *twirling* durant dos mesos però ara ja s'ho ha deixat **"al principi t'agrada però les coreografies són molt complicades. Això sí, vaig aprendre a fer el pont"**.

Dome Zambrano arriba a casa a les cinc i després de berenar fa els deures i estudia. **"Si algun dia tinc un treball en grup, surto"**.

Alexia Ferrando per últim confessa que no fa extraescolars **"abans feia handbol però em van sortir uns mals als peus: si corro molt em faig esquinços"**. Ara fa deures i passeja cada dia la seua gosseta Nika.

Motxilla lleugera

Aquest curs nou, l'alumnat de 3r d'ESO tornem a anar amb llibres de paper a causa dels problemes que sempre teníem amb els ordinadors (també els portem, però normalment per a

tecnologia, anglès i per al funcionament del Moodle del centre). En la majoria de matèries compaginem el llibre digital amb el de paper. Per això, perquè les motxilles no estiguen tan carregades, en algunes assignatures tenim l'edició *Motxilla lleugera* de Santillana. Es tracta de llibres editats en fascicles per tal de reduir-ne el pes.

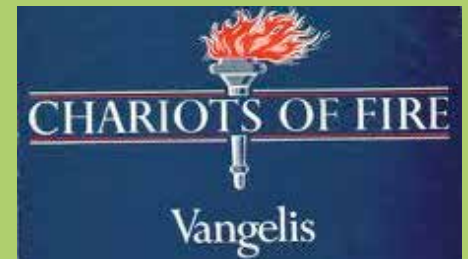
Alexia Ferrando

Timbre musical

El primer dia de classe a l'institut ens vam quedar sorpresos en escoltar els nous timbres musicals perquè anaven canviant cada dia. El primer va ser la cançó 'Carros de foc' de Vangelis, seguit per "The Best" de Tina Turner, "We are the Champions" de Queen i "Rolling in the Deep" d'Adele. Es rumoreja que ho han fet per crear un ambient tranquil. La música primer l'elegien Lucia Tomàs i Xavier Forné però ara ja la trien alumnes i altres professors.

Hi ha un sistema d'altaveus per tot l'institut, fins i tot al pati, des del qual s'escolta

la música cada hora.

"Tot això està basat amb un sistema PC que té un programari exclusiu per a instituts que fa aquesta tasca", afirma Joan Nivera.

Samantha Giménez

Lavabos

El primer dia que vaig fer educació física al nou centre amb la meua classe (3r B), vam demanar les claus per a canviar-nos i rentar-nos als lavabos. Són petits, però estan prou bé perquè, segons la direcció, només els usarem durant el temps que no tinguem el nou pavelló.

Els labavos estan per si tenim alguna urgència. Segons les normes de l'institut, no podem anar així com així. Si volem anar, haurem de demanar les claus i firmar per tal que no fem res dolent com per exemple

grafitis i coses com aquestes. Només estan oberts a l'hora del pati. Falten moltes coses: espills, banquetes, etc.

Anna Magriñá

N'hi ha per "apretar a córrer"

Últimament només sentim males notícies a la televisió, als diaris i en tots els mitjans de comunicació a causa de la crisi. Però aquests mitjans –públics i privats– incideixen en la part més depressiva de la situació econòmica per atemorir-nos per tal que ens acostumem a suportar d'una manera més resignada les condicions de vida futures. Sembla que això ho aconseguirà el govern del Sr. Rajoy amb totes les retallades socials que està patint l'Estat de benestar, o el que en queda d'ell: així són les polítiques d'austeritat. La manera de difondre aquesta por recorda més o menys la temor que s'inculcava als pagesos de l'Edat Mitjana quan els senyors feudals amenaçaven de tallar-los el coll si no treballaven més; així que les classes baixes es resignaven i obeïen, només per mantenir una vida en la fase més baixa de la dignitat. Tanmateix, a poc a poc les condicions de vida esdevenien en més paupèrrimes.

Les últimes generacions que han viscut dins d'un Estat de benestar òptim són generacions que generalment hem tingut tot el que hem demanat i més: una educació i sanitat pública de qualitat. Però el més possible és que estem en un procés de degeneració econòmica, i així el que aconseguirem amb totes les retallades és un futur pobre que, a part de suportar-lo la resta de la nostra vida, també ho patiran els nostres fills i néts; i el pitjor és que ens tocarà pagar a nosaltres els deutes de l'Estat que han produït els grans empresaris amb les seves males inversions.

Tota aquesta crisi molta gent la justifica amb la frase cèlebre: "hem viscut per sobre de les nostres possibilitats". Això és pura mentida: les persones no podem viure per sobre de les nostres possibilitats; han aprofitat les possibilitats, és a dir, els bancs els han facilitat crèdit de diners. Per tant aquests diners físics són nostres i tenim

la possibilitat de gastar-nos-els. Així que ningú pot gastar per sobre del que han estudiat els altres.

La situació econòmica espanyola ara mateix és podria descriure amb l'expressió: és un peix que es menja la cua. I tot perquè estem pendents de rebre l'ajuda del fons monetari Europeu, és a dir, estem pendents d'un rescat (la paraula tabú del nostre president). I què és un rescat? Molt fàcil: consisteix, molt simplificadament, que els països avantatjats de la Unió Europea, entre ells Alemanya (el més decisiu), constitueixen un fons de diners que serviran al govern espanyol a salvar els seus bancs. Aquests, a la seva vegada, haurien de fer front als compromisos de pagament davant els bancs dels països que han constituït el fons. El que primer era un deute entre entitats financeres, després del rescat passarà a ser un deute entre estats de la Unió Europea, és a dir, que nosaltres els ciutadans ens haurem de fer càrrec de les males inversions de les entitats financeres: s'hauran socialitzat les pèrdues del sector privat.

Podem dir que aquest sistema, el capitalisme, també està en crisi. Va sorgir en l'Europa del s. XVI i es va desplegar àmpliament a partir del s. XIX, donant lloc a uns nivells de producció impensables en èpoques anteriors. Però va ser creat per una situació del món que ara ha canviat. El sistema ha deixat de costar valors bàsics de les civilitzacions com els drets i la justícia internacionals (l'Estat de benestar o la llibertat en són exemples) per sols pensar en els diners i tot el que poden comprar. Ens trobem en la mateixa situació que quan els sistemes feudals estaven fracassant i no sabien en quina nova etapa derivaria aquell canvi.

Àlex Rodríguez, 2n BAT

Després de molts anys d'anar per tot arreu amb la música (estudiant, tocant o ensenyant-la), he escoltat a molta gent opinions una mica desfavorables al voltant de la música "clàssica" (recordeu que dir música clàssica per tal de definir aquest tipus de música és incorrecte, perquè música clàssica només és aquella composta entre els anys 1750 i el primer quart del segle dinou; aleshores, seria més correcte dir música culta) que, en major o menor mesura, es deuen a un desconeixement de la mateixa. Són els anomenats "tòpics musicals", idees preconcebudes que fan que la gent rebutge aquest tipus de música abans de conèixer-la.

Repassem alguns dels tòpics més extesos sobre la música clàssica:

És avorrida. Haydn ja va observar en la seua època (el Classicisme, període comprès entre el 1750 i el 1r quart del s. XIX) que alguns membres del públic que assistia als seus concerts fins i tot s'adormien. Per remeiar-ho, sovint introduïa a les seues simfonies (mireu que en va compondre 106!!!) elements que sorprenien el públic (com ara un redoble de timbal, un final simulat de la peça, uns cops de so inesperats, etc.). amb la qual cosa l'incaut que s'adormia es despertava sobtadament. Tenia sorna el Haydn... Us he de dir que, realment hi ha música molt relaxant (la qual cosa no és dolenta, i més en els temps en què vivim), però, també hi ha composicions molt tenses, sobretot després del Romanticisme (del període comprès entre el 1er quart del s. XIX fins la 1a Guerra Mundial) quan els compositors busquen en les seues obres expressar emocions i sentiments d'una manera més exaltada i, per tant, la seua música és plena de contrastos sonors, de tempos ràpids i lents, de combinacions d'instruments, etc. Només cal una mica d'atenció per trobar aquests elements.

És classista (només agrada als "entera-

ELS TÒPICS MUSICALS

dets” o als rics) i interessa a uns pocs “bitxos rars”. Per tal de comentar aquest tòpic, només us adreçaré a la notícia publicada a *El País* el dia 18 d’octubre: la discogràfica alemanya de música clàssica *Deutsche Grammophon* encetà a l’any 2001 el *Yellow Lounge*, una iniciativa amb què pretén apropar el món d’aquest tipus de música als joves. Per tal d’aconseguir-ho, alguns dels més aclamats intèrprets clàssics es presten al joc de tocar

en contextos inhabituals, com ara discoteques, aeroports, clubs nocturns, etc. *Yellow Lounge* va néixer a Viena i ja ha passat per ciutats com ara Londres, Varsòvia, Tòquio, Madrid i Rio de Janeiro. En aquests

concerts, la gent pot seure i beure mentre escolta música de Bach, Beethoven i Mozart i altres compositors contemporanis com ara Lighetti o Terry Riley. Tots els seus concerts han estat un èxit d’afluència i quasi la totalitat del públic no passava dels 25 anys. La majoria d’ells, descobrien allí mateix els compositors i les obres que s’hi interpretaven. Fruit d’aquesta experiència, les descàrregues de música clàssica i la venda de CD i DVD han augmentat de manera significativa.

És molt cara (preus dels CD, DVD, concerts...). Penseu que una entrada per a escoltar un concert on participen més de 80 mestres d’una orquestra, o un ballet, o una òpera surten més econòmics que anar a veure un concert de la Shakira o el David Bisbal (estem parlant de mínim el doble o el triple de persones treballant, entre músics, tècnics, etc.) És cert que el preu dels CD o DVD d’aquest tipus de música és elevat, però això es deu principalment al fet que les seues vendes són minoritàries; com més es ven un producte, més còpies se’n fabriquen i el preu final s’abaratix. Aquest és un principi bàsic de l’economia

que afecta tots els productes que tenim al nostre abast. D’altra banda, si rebusquem a les botigues, de segur que trobem ofertes molt interessants i a un preu reduït.

És antiga, passada de moda. En els temps que corren, tot va tan de pressa que els mateixos Beatles, The Doors, Sex Pistols o tants altres són ja antics. Però, estan ja passats de moda? De fet quan es parla d’ells es parla de clàssics. Així doncs, la

música clàssica o culta realment és antiga, però atemporal. De fet de tot el que s’ha compost en els últims segles només una minúscula selecció ens ha arribat als nostres dies i aquesta selecció és allò més selec-

te i exquisit dels seus temps. Sols els més grans perduren. Penseu també que, dintre de la perspectiva de l’art, 100 anys no és ni molt menys una barbaritat de temps.

No s’entén. Busquem més analogies entre la música “moderna” dels segles XX-XXI i la música clàssica. Quan escoltem un grup actual de moda, com ara U2 o Muse, canten en anglès i no tothom té el nivell suficient per entendre el que diuen les seues lletres; tampoc tothom sap solfeig o coneix amb profunditat la tècnica de la guitarra, o de la bateria o del baix per entendre si la peça té més o menys complexitat, etc. Però... t’agrada un tema, o la seua tornada o fins i tot el disc complet. Simplement ens hem de parar a escoltar. La música, com totes les arts, primer t’ha de “tocar”, no l’has d’entendre, únicament l’has de gaudir i ja després i si vols, intentes entendre-la amb més profunditat. El sentit de l’art no és analitzar la seua estructura o característiques, sinó simplement gaudir-ne; és a dir, no cal ser un expert per disfrutar d’un quadre, d’una representació teatral o d’un concert.

El públic no intervé als concerts, està ca-

llat i s’adorm... Sí és cert que, actualment, mentre sona la música, ningú no pot parlar ni fer soroll, però això no sempre ha estat així. De fet, al llarg de la història de la música, el públic sovint expressava amb crits, xiulits, braves, patalejos i fins i tot insults als músics o compositors si el que estaven escoltant els agradava o no. Això, al món de l’òpera encara passa (sobretot al Teatre Reial de Madrid, on el públic té una fama una mica dolenta i no es tallen a xiular a meitat de la representació). Ara bé, quasi sempre agrada el que s’està escoltant (fixeu-vos en aquest rècord Guinness: al tenor Plácido Domingo li dedicaren després de la representació de l’òpera *Otello*, de Verdi, un aplaudiment d’1 hora i 20 minuts i va haver de sortir a saludar 101 vegades a l’escenari); altre exemple d’intervenció del públic el podeu trobar a la pel·lícula *Ama-deus*, sobre la vida de Mozart, on podem veure com a les òperes còmiques hi havia un xivarri que la música quasi no es podia ni escoltar. O la sèrie *Verdi*, on el públic omplia els teatres a cada estrena i cantava els cors acompanyant els músics, com si fos un himne per a tots. I us comentaré una iniciativa musical contemporània: el piano preparat, un invent del músic nord-americà John Cage. L’invent consistix a introduir objectes a les cordes o la caixa de ressonància del piano per tal de modificar el seu so; doncs bé, aquesta idea evolucionà i es van acoplar uns tubs que sortien de la caixa del piano i anaven a parar al públic. Durant la representació, qui volia del públic agafava el tub i cantava, emetia qualsevol so, cridava, etc. És això participar o no?

Si després de llegir aquest article encara esteu d’acord amb qualsevol de les anteriors afirmacions, no us preocupeu: sou víctimes dels tòpics musicals, com també ho és molta gent. Amb una mica d’atenció i interès per la vostra part, podeu fàcilment endinsar-vos en un univers que només us proporcionarà plaer per als vostres sentits.

Celestí Badal

El sentit de l’art no és analitzar la seua estructura o característiques, sinó simplement gaudir-ne.

El proc creació

Disseny de Josue Subirats

Història del logo per a la revista iTec Domènec Noguera, professor de Visual i Plàstica

L'equip de redacció de la revista, una vegada elegit el nom de la mateixa iTec, es posa en contacte amb mi perquè busqui un logo que la identifiqui.

Com podeu imaginar, crear un logo no és gens fàcil i menys per als que no som professionals.

En principi, els facilito alguns dibuixos que van realitzar els alumnes de 1r, 3r i 4t d'ESO, dins de l'àrea de Visual i Plàstica el curs passat. I també el treball de l'Anna Panisello que estava fent les pràctiques del màster de secundària de professorat a l'INS Montsià.

La nova direcció de l'institut va estar valorant aquests treballs i va escollir el de l'Anna Panisello que és el que està present per tot el centre i que ja coneixeu.

Més tard, el company i amic José Luis Rodríguez Azara, exprofes-

sor de dibuix de l'INS Montsià, va pensar a fer uns esbossos per tenir una altra alternativa. A partir d'un dibuix que havia fet Paula Cabrerà, que ara fa 1r de Batxillerat, ens vam posar a treballar cap a finals

El colors utilitzats eren perfectes, perquè simbolitzen les Terres de l'Ebre: el blau de l'aigua, el verd de la vegetació i marró de la terra. A la vegada que la forma rodona i els arcs olímpics en el seu interior generaven moviment.

del mes de juny i durant tot l'estiu. El colors utilitzats eren perfectes, perquè simbolitzen les Terres de l'Ebre: el blau de l'aigua, el verd de la vegetació i marró de la terra. A la vegada que la forma rodona i els arcs olímpics en el seu interior generaven moviment.

El que vam fet arran d'aquesta idea, va ser treballar-la fins aconseguir el resultat actual. Els tres cercles, l'un al costat d'altre, representen el moviment dels alumnes de tecnificació. I les espigues, els camps dels arrossars de la nostra terra. Tot això amb els colors blau, verd i marró que utilitzava la Paula. L'equip de redacció, després de

veure tots els dibuixos, va escollir el nostre logo.

Ah! el que ha treballat més en aquest projecte ha estat José Luis que és un bon dissenyador i un bon professional.

L'esportista que vegeu per la revista ho ha fet el Josue Subirats, que ara fa en cicle formatiu de grau mitjà. Ha utilitzat el programa de disseny Photoshop.

A la contraportada de la mateixa revista veureu altres logos que van fer els alumnes al 3r trimestre del curs 2011-12. Gràcies a tots per la vostra col·laboració i aportació d'idees.

Logotip de l'Institut de Tecnificació

Esbós de logos del iTec

Esbós de Paula Cabrera

Alguns dibuixos que van realitzar alumnes de 1r, 3r i 4t d'ESO, dins de l'àrea de Visual i Plàstica el curs passat. (Mireu la contraportada)

INSTITUT DE TECNIFICACIÓ ESPORTIVA TERRES DE L'EBRE

Realització, obra d'Anna Panisello

<http://blocs.xtec.cat/bibliotec/>

LECTURES

TERRORÍFIQUES

El passat dimecres 31 d'octubre vam celebrar la festa de la Castanyada/Halloween, tal com havíem anunciat, a la biblioteca del nostre centre.

Amb una ambientació de por —fosc, fantasmes, teranyines, espelmes...— els nostres particulars personatges de Halloween de primer d'ESO van llegir fragments de llibres de por en anglès, català i castellà. Prèviament, la bruixeta Omara, de segon d'ESO, ens havia obert la festa explicant-nos l'origen d'aquesta i les tradicions.

Per acabar, el nostre auxiliar de conversa, Tom Castle, ens va explicar com es viu Halloween a la seva localitat natal, i com la veu ell mateix. Finalment, es va fer lliurament d'uns detallets dolços als alumnes que havien participat.

Agraïm a tots els qui van llegir la seva participació —de vegades van passar molta vergonya, us ho assegurem— i sobretot a les companyes Rosa Aguilar, Montse Rosales i Carmina Sancho el seu ajut per tal que la festa fos un èxit.

Esperem repetir-ho i millorar-ho l'any vinent!!

Anna Bel

QUI POT GAUDIR DEL SERVEI DE BIBLIOTECA?

Pot utilitzar la biblioteca de l'Institut tot l'alumnat del centre, els seus pares, mares i/o tutors legals, tot el professorat, el personal no docent i qualsevol persona relacionada per algun motiu amb el centre.

QUINS SERVEIS PODEM TROBAR?

A la biblioteca podreu fer préstecs, per exemple d'alguns llibres de lectura obligatòria, literatura en general, còmics, revistes especialitzades, novel·la juvenil... També, si en disposem, de material audiovisual. Podreu també consultar atles i enciclopèdies, accedir al Moodle del centre ja que tenim ordinadors per ser utilitzats per l'alumnat, i també disposeu de wi-fi. En definitiva podeu estudiar o simplement, llegir i passar una bona estona entre llibres.

QUINES ALTRES ACTIVITATS REALITZA LA BIBLIOTECA?

Al taulell situat davant mateix de l'entrada trobareu cada mes informació referent a l'autor/a del mes, efemèrides literàries, exposicions, xerrades, taules rodones... i qualsevol fet relacionat amb el món de la lectura que us pugui ser d'interès. Per altra banda, en entrar trobareu una bústia on podeu dipositar aquelles peticions o suggeriments que se us acudeixin per tal de millorar i ampliar el nostre servei, que és el vostre.

QUIN ÉS EL NOSTRE HORARI?

La biblioteca roman oberta entre les 8 h i les 17:30 h. A l'entrada, podreu consultar l'horari de préstec, on figuren les hores en què les tres encarregades us els poden facilitar.

QUÈ PODEM FER A LA BIBLIOTECA?

Consultar llibres i material divers al vostre abast. Suggerir la compra i/o localització d'obres que us facin falta o us interessin en especial. Donar la vostra opinió, recomanant llibres que us hagin agradat.

QUÈ NO PODEM FER?

Xerrar i molestar els altres usuaris. Si hem de xerrar, ho farem en veu baixa i de forma puntual.

Beure ni menjar.

Treure material sense notificar-ho al professorat de guàrdia.

Treure material i no deixar-lo al seu lloc. Si teniu dubtes d'on era, millor que el lliureu al professorat encarregat o de guàrdia. No deixar les taules i cadires netes i endreçades.

Connectar-vos a qualsevol programa o pàgina web que no siguin de tipus educatiu.

QUINES SÓN LES CONDICIONS DELS PRÉSTECES?

Podeu treure fins a tres llibres en préstec durant vint dies. Hauréu d'omplir un full que us lliurarà el professor de guàrdia o encarregat, signar-lo i tornar-lo. Si necessiteu més dies, us posareu en contacte amb la biblioteca personalment o per correu (a l'adreça: itettebibliotec@gmail.com) i demanar que us sigui prorrogat el préstec, si ningú més el precisa.

Novetats a la biblioteca

Darrerament hem rebut donació de llibres de lectura aportats per alumnat i per professors del propi centre (Domènec Noguera i Miquel À. Llorens). En moments difícils per les retallades, aquestes donacions representen molt per a la biblioteca, ja que permeten ampliar-ne el fons amb una varietat molt gran de novel·les, assajos, obres en anglès... Procurarem elaborar una llista regularment amb les novetats més destacades, que podeu consultar també al taulell d'entrada.

Amics i coneguts

Els amics són persones en les quals pots confiar, sempre estaran a prop teu i t'ajudaran en tot el que estigui a la seva mà. Si el teu món és gris, ells te'l pinten de colors. Els coneguts són un altre tipus de persona, estan al teu costat però no de la mateixa forma. Et demanen ajuda i confien en tu, però quan ja s'han perdonat amb la resta... Per a ells ets com un drap brut, que no necessiten gaire, però quan el necessiten el renten, és a dir, que quan et necessiten et deixen les coses, et parlen... etc. Quan ja veuen que tens la suficient confiança en ells comencen a explicar-te els seus problemes i pretenen que tu els resolguis o els ajudis. Molts cops un conegut és una persona que no veus molt sovint, que coneixes per casualitat i de tant en tant veus. Un conegut pot ser un veí o una persona que t'has creuat moltes vegades pel carrer, però un amic és únic. Crec que en una vida pots haver tingut màxim 3 o 4 amics. A vegades un amic és el que et demostra menys afecte o no et deixa tantes coses, però és com un germà i quan plores et consolen i si no ho aconsegueixen, ploren amb tu. Els amics es poden comptar amb una sola mà i sobren dits.

Andrea Fernández, 2n ESO-B

Les vagues i la joventut

Quin és el problema de la joventut respecte a fer vaga? Som pocs els joves que quan es fa vaga sabem per què la fem, ja que som pocs els que estem conscienciats, els que no ens deixem enganyar i que defensem el nostre futur. En són molts que quan hi ha vaga no acudeixen al centre d'educació però tampoc surten al carrer sinó que es queden a casa, com un dia de festa.

NO, primerament s'ha de dir i explicar que quan es realitza una vaga és per a reivindicar els nostres drets i per tenir un millor futur en aquesta societat, que volem més justa i igualitària.

No val la pena convocar cap vaga si la joventut no es mobilitza. Si el professorat i els estudiants es queden passius o al marge de fer vaga, això només provoca que es facin més retallades en educació. Si el poble, la joventut, els treballadors i les treballadores ens mobilitzéssim no hi hauria govern que pogués aguantar la pressió de la societat. Però quan dic mobilització vull dir mobilització constant i indefinida, no com el 15M que ha sigut una vàlvula d'escapament per a qui ja estava fart i que no ha conduït a res profitós.

Albert Santín, 4t ESO

DROGUERIA MODERNA
DISTRIBUIDOR: **JOTUN** PINTURES PER A LA DECORACIÓ, INDÚSTRIA I MÉS DE 10.000 COLORES A L'INSTANT
C/ Murillo, 41 - Tel. + Fax: 977 70 15 09 - 43870 AMPOSTA (Tarragona)
Perfumaria: Av. de la Ràpita, 63 - Tel.: 977 70 58 33
E-mail: pinturesmoderna@terra.es - Web: www.pinturesmodernes.estendnow.com

el Periódico
QUIOSK CANAL
PASSEIG CANAL S/NL TEL. 615069434 AMPOSTA

Llibreria
Papereria
Alba

C/ Miquel Granell N 8
Telf: 977 70 64 14
Fax: 977 70 38 82

Ampostà

ESPORTISTES

Al nostre centre hi ha un munt d'esportistes d'elit els quals, a partir de 3r d'ESO, gaudeixen d'un horari especial, **"durant tots els dies al matí entrenem una hora i mitja i venim les tardes de dilluns, dimarts i dijous de 15 h a 18 h"**, comenta Cristian Ferré que practica taekwondo. **"A més entrenem dos hores més cada tarda. Competeixo al pes de 61-65kg. He competit contra molta gent en aquest pes, com per exemple: Jaime Chavez, Nacho Allende..."** Cristian ha guanyat molts trofeus: 3 ors promocionals de Catalunya (2 infantils 1 cadet), 1 or campionat absolut (campionat per anar a Espanya) 1 or i 1 plata a l'open nacional d'Espanya (Benicàssim) i un bronze a l'open internacional d'Alacant. A pesar de tot això, Cristian

treu bones notes. **"El secret és saber organitzar-se per a poder compaginar els estudis i l'esport"**.

Iris Castell Cid practica rem. Entrena tots els dies de dilluns a divendres, d'11 a 13.30 i de 4 a 6; disabtes i diumenges comencen l'entrenament a les 9 del matí. **"Les competicions són normalment una cada dos o tres mesos i les més importants són els campionats de Catalunya al juny i el campionat d'Espanya al juliol."** Quant als resultats esportius comenta: **"He sigut 2 vegades campiona d'Espanya en 4x i una en 2x. També sóc campiona de la copa primavera en 2x, dos vegades subcampeona de Catalunya en 1x, tres vegades campiona de Catalunya en 4x i una vegada en 2x."**

Pel que fa a les notes Iris reconeix que estar a tecnificació és una mica complicat si no tens una bona organització d'un bon principi, **"tot i això no puc dir que em vagi malament."**

LA JARDINERÍA, UN BENEFICIO PARA LA SALUD

Hace unos días, estando en una cena con amigos, después de los cafés, uno de ellos soltó aquello de "no hay nada como una buena sesión de sofá para eliminar estrés". Al oírle, pensé que estaba sumamente equivocado. Yo, por mi parte, que no soy nada aficionada a practicar ejercicio, comenté que los ratos de ocio son estupendos para recuperar el

equilibrio perdido con el ajetreo diario y que uno de los momentos más placenteros y saludables es cuando puedes dedicarte a tu jardín. Ahora, por ejemplo, cuando ya se acaba el otoño, es el momento de podar árboles y arbustos, plantar los bulbos que florecerán en primavera, cubrir las plantas sensibles para que no les afecten las heladas, además de poner a punto las herramientas que utilizaremos con frecuencia a partir de febrero-marzo.

Mi amigo intentaba echarme por tierra mi teoría sobre lo terapéutico de la jardinería. Él desconocía —fui poniéndole al día— que el trabajo en el jardín reduce el estrés y es curativo. No en vano, el cuidado de jardines es habitual en la rehabilitación de pacientes con problemas de sociabilización, en centros para personas con discapacidades físicas o pacientes de ataques cardíacos. En ese punto, mostró una mayor curiosidad. Yo me divertía explicándole con vehemencia que varios estudios científicos señalan diversos efectos de la jardinería sobre la salud, todos ellos positivos, como la disminución de la presión arterial, buen funcionamiento del corazón, relajación de los músculos, reducción del estrés, aporte de nuevas energías y ayuda para darle una nueva perspectiva a las cosas.

Tras ese alegato, creo que le convencí de tal manera que aun sin haberlo previsto, le tuve al día siguiente en mi casa, dedicando la mañana del domingo a podar mis rosales, recoger hojas secas, aportar abono de fondo al césped y disfrutar como un niño liberando ese estrés que había salido a relucir el día anterior.

Lucia Tomàs

Marca styl
PERRUQUERS

Navarra, 10 local B
43870 AMPOSTA
Tel.: 634 743 742

Temporada tardor-hivern 2012/13

Tallar (dimarts i dimecres) 7'00€
Rentar + assecar des d' 11'00€
Tallar home 8'50€
Tint home + tallar 14'50€
Tint + assecar dona tot inclòs des de 25'50€
Tractament keratina or líquid 25'00€

Tractaments de reducció de volum i alineament capil·lar, tractaments anticaiguda... als millors preus!!!

I ara... cada mes sortegem una tallada gratis!!! Per cada servei, una possibilitat!!!! Participa!!!

TOTS ELS NOSTRES PREUS SÓN PREUS FINALS. INCLOUEN TOTS ELS PRODUCTES QUE S'HAIGI D'IMPAGAR PER REALITZAR EL SERVEI. LACA, HALLCABETTES, CAMPA, FULMINA, ETC...

Viatges

Anna Roselló Chavarría

Agent de viatges

Viajes Carrefour Amposta 1
C/ Miquel Granell, 6
43870 Amposta, Tarragona

Email: es_viajes1397@carrefour.com
Tel.: 977707670
Fax: 977708001

TOM CASTLE

auxiliar de conversa

Es diu Thomas William Castle, però li agrada que li diguen Tom. Va néixer a Ipswich (Anglaterra) i farà 21 anys a l'abril. El seu hobby des de ja fa 4 anys és tocar el baix. Tom estudia lingüística a la universitat de Norwich i està molt interessat per la cultura espanyola. Parla una mica de francès i espanyol i vol aprendre català. Ha començat a fer conversa a batxillerat i a 4t d'ESO. Li agrada molt Amposta i li agradaria tornar; no li agraden les ciutats grans. Li agradaria anar

a Barcelona i a Sevilla i ja ha estat a Madrid i València. Els seus companys estan escampats per tot Espanya i els visitarà. Ha estat a Cadis al pont del desembre. Li agrada el Rock i el Heavy Metal i les seues bandes preferides són Muse i Mastodon. Vol ser traductor o escriptor. Li agrada el menjar d'Itàlia i la paella de peix. Practica ciclisme, natació i fúting. Se n'anirà a finals de maig.

This year a new English teacher has come to the high school. His name is Tom. We have interviewed him.

Quin és el teu nom complet? Thomas William Castle.

Quants anys tens? En tinc 20. A l'abril en faré 21.

D'on ets? Sóc d'Ipswich, una ciutat del Regne Unit, a pocs quilometres del nord de Londres.

Què estàs estudiant? Estic estudiant lingüística a la universitat de Norwich. Estudio els diferents significats de les paraules i les diferents maneres de dir-les. També estudio les diverses cultures.

Quines llengües parles? A més de la meua llengua parlo francès i una mica d'espanyol. M'agradaria aprendre català també.

Per què vas venir aquí? Em van fer triar entre venir aquí o seguir estudiant a la Universitat. Vaig escollir vindre perquè vull estudiar la cultura espanyola. També per a practicar la manera d'ensenyar.

Què vols fer quan acabes la carrera? No ho sé. Voldria ser traductor, però també m'agradaria ser escriptor.

Quina és la teua tasca a l'institut? Ensenyo anglès a 1r i 2n de Batxillerat, a un curs de tercer i a 4t E d'ESO, de moment.

Quin curs t'agrada més? No ho sé; el nivell de batxillerat és bo, però amb els d'ESO puc fer més jocs.

Quina és la diferencia entre els instituts del regne unit i els d'aquí? A Espanya s'estudien més assignatures. Al batxillerat britànic fem quatre assignatures al primer any i tres al segon. També pots fer les set en un any.

Què és el primer que vas pensar d'Amposta? Estava espantat, no coneixia la ciutat i em sentia perdut. Però ara estic molt còmode.

On vius ara? Al carrer Murillo, prop de l'hospital.

Quins llocs vols anar a veure? Vull anar a molts de llocs d'Espanya com a Barcelona, Sevilla... Ja he estat a Madrid i a València. També tinc pensat anar a veure els meus companys de curs que estan escampats per Espanya. Al pont de desembre aniré a Cadis a veure'n un.

Fins quan et quedaràs? M'estaré fins a finals de maig.

Voldràs tornar a Amposta? M'agradaria molt. Amposta és una ciutat petita i perfecta per a mi, perquè no m'agraden les ciutats grans. Aquí el temps també és més agradable.

Què fas al teu temps lliure? M'agrada

molt el ciclisme, però com aquí no tinc bicicleta, corro. També toco el baix des de fa 4 anys i m'agradaria tocar a l'orquestra de l'institut. Escric molt, fins i tot tinc tres blocs, un de música, l'altre sobre cuina i per últim un anomenat "Jengibre en Amposta". Aquest tracta sobre les meues experiències aquí.

Quina música prefereixes? M'agrada el rock i el metal. Uns dels meus grups preferits són Muse i Mastodon.

Quin menjar t'ha agradat més des que estàs aquí? La paella de peix. Encara que sigue vegetarià menjó una mica de peix.

Quins esports t'agraden? El ciclisme, córrer, nedar... Enguany he anat a veure un esdeveniment de "mountain bike" als jocs olímpics. També m'agrada veure per la televisió el tennis i el criquet.

Jengibre en Amposta, or I Can't Speak Spanish, So I'll Let The Funky Music Do The Talking.

3 days in Valencia, or the tale of the dancing nuns and some very large fish.

I love the Hispanic approach to public holidays.

A festival/national holiday, el Dia de Los Santos, fell on Thursday Nov 1st, so a day off is obviously in order. But, rather than have a day off, then go back to school/jobs, they chuck the Friday into the equation and voilà, 4 days of weekend. So, taking advantage of this, myself and 4 of my fellow Language Assistants/Auxiliars de Conversación/whatever took ourselves a couple of hours south to the lovely city of Valencia. It's an absolutely beautiful place, has rather a lot to see and do, and in short, I had an amazing time.

<http://jengibreenamposta.blogspot.com.es/>

Vida al centre

Inauguració del centre amb una rostida

El passat dimecres 24 d'octubre, el professorat del centre va organitzar una rostida al pati per tal de celebrar el començament del nou curs. Va ser un dinar de reconeixement a la feina extra que s'ha hagut de realitzar per a fer possible que tot funcionés al nou edifici. Va ser, a més, un dinar de germanor amb els antics companys de l'institut Montsià.

Castanyada a l'aula d'acollida

ELS ALUMNES DE L'AULA D'ACOLLIDA HEM FET PANELLETS I HEM TORRAT CASTANYES

El dia abans de la castanyada vam preparar la pasta dels panellets amb ametlles, moniató bullit, sucre i man-

tega i la vam deixar reposar tota la nit.

El dia de la castanyada vam fer els panellets de xocolata, de coco i d'ametlles i vam cantar i ballar la cançó "La castanyera".

Al pati vam fer foc i vam rostir castanyes. Vam fer paperines, vam posar dins les castanyes i les vam repartir als alumnes de l'aula d'acollida.

Entrepans per a la marató de TV3

El passat dilluns 19 de novembre, alumnes de 3r A, coordinats per la seua tutora Maite Ferré, van dedicar l'hora de tutoria a fer entrepans en benefici de la Marató de TV3, que enguany tracta sobre

el càncer. A l'hora del pati els van vendre a un preu simbòlic d'un euro. Davant de l'èxit obtingut, el dia següent en van vendre uns quants més, ja que els va sobrar una mica d'embotit. Al final van poder recaptar la xifra prou alta de 130 euros per a contribuir en aquesta bona causa. La iniciativa l'han seguida altres grups d'ESO com ara el 4t E, que va vendre còcs casolans i sucs o 1r A, que van vendre diverses manualitats.

Alexia Ferrando i Judit Alacreu

A deadly night

On our way back home to celebrate Halloween, the street lights went out. The wind was blowing really strongly and the heavy mist was lifting up from the pavement. At that precise moment, we ran down the road to get as quickly as possible into Suzanne's house. When we got to her front door, we noticed it was half open and the windows were banging. Once we had closed them, we started to have some dinner.

When we finished, we went up to the attic to find a board game that we could play.

We were spooked out; it was dark and dusty. Anne, being allergic to it, started to cough, so she went downstairs while we stayed looking for that game. We couldn't see anything so I lit a candle and... ugh, it was full of big spider webs. In the end we found the perfect table game in a big trunk, the Ouija board.

Suzanne turned round and asked where Anne was. She had been gone for ages. How strange, where had she gone? She said she was coming back in a minute. We started to play anyway.

We set up the board and we got the little glass that we needed to play with. We started to ask different questions.

'Is there someone there?'

'Nothing moved, nobody answered' so we insisted.

'Can someone hear us?'

The glass suddenly moved directly to the 'YES' spot.

We didn't know whether to continue the game or not but Clair stood up and said: 'Who is that?' we noticed our fingers, which were touching the glass, moving towards different letters.

'It's me, Anne.'

We were all in shock, looking at each other with our mouths wide opened.

Suzanne turned round as if she felt someone walking over her grave. A white sheet fell to the floor letting us see a big old picture. This piece of art had been scraped from one end to the other and at the back of it we could see a long secret passage. We gathered we weren't the first ones to discover it. We weren't sure whether to go in or not but we were curious. One by one we went in and suddenly...

They went down an old noisy staircase that they had found. It seemed like it never ended but at last they saw the end of those stairs. Everything was still dark, despite the candle, which was almost dying. The girls wandered around that small room when suddenly a bang made them turn to their backs and Sophie saw Anne. There she was, with her eyeballs in blank and holding a note. They didn't know if they should open it or not but Clair didn't think it twice, but she did it. The words on that note made her faint: Death has been called!

Joana, Gemma, Esther, Laura i Georgina (2nd Bat E)

COMPLEX
L'Alberg
RESTAURANT
... GRANS ESDEVENIMENTS
Tels. 630 438 398 - SANT CARLES DE LA RÀPITA
www.ebre.com/alberg

LA RESI

LA VIDA A LA RESIDÈNCIA ESPORTIVA

Ja farà 2 anys de la inauguració de la Residència del Centre de Tecnificació Esportiva *Terres de l'Ebre*. A la *Resi* es poden allotjar persones que practiquin algun tipus d'esport o bé que cursin el grau d'esport d'EUSES d'arreu del sud de Catalunya o voltants. En aquest moment hi ha esportistes del Vendrell, el Perelló, Cambrils, Mequinensa, Camarles, Altafulla, Riudoms, Tarragona, Benicarló i Móra la Nova.

La residència consta de tres plantes. En la primera, només entrar, hi trobem unes quantes taquilles per a ús de tots aquells que estiguin al programa de tecnificació esportiva o bé siguin residents. També hi ha dos vestuaris, un de nois i un de noies, amb les seves corresponents dutxes i lavabos. Més enllà, hi ha una petita recepció, despatxos i una gran sala de sofàs, on tenim els moments de desconexió del dia xerrant una estona o mirant la televisió. Just al seu costat, es troba la cuina, gran, ben equipada, il·luminada on es preparen menús especials per una dietista. Al segon pis es troben la meitat de les habitacions (n'hi ha més al primer pis). També hi ha una espaiosa biblioteca amb ordinadors, impressores, sofàs i diverses taules i cadires per a dur a terme la nostra feina en silenci. Pel que fa les habitacions, es troben distribuïdes de manera que hi dormen dues persones en cadascuna i cadascú té un armari i un escriptori propis i, a més, hi ha un lavabo particular. A l'últim pis, a més de les habitacions, també hi ha una sala amb taules, cadires i una pissarra. Podem dir, doncs, que en un conjunt tenim tot allò que necessitem i més disponible al nostre abast.

Cadascú, depenent de l'esport que practica i els estudis que cursa, té un horari diferent. Normalment la majoria de nosaltres ens despertem, ens dutxem i baixem a esmorzar, més o menys, a les 7:30. Posteriorment cadascú ja té la seva pròpia rutina, només és a la nit quan, si rarament tenim una estona lliure, anem a la sala de televisió o a les altres habitacions a trencar la rutina i mirar alguna pel·lícula o a passar l'estona.

Des d'aquesta perspectiva la *Resi* té tot allò que un estudiant necessita, però hi ha diferents etapes que cadascú hem superat o encara haurem de superar de manera diferent. Primerament es tracta de deixar la família, normalment quan estàs cursant 3r d'ESO, i anar a compartir habitació amb algú que, per molt que coneguis, no és pas un germà o una mare. Tot i així, es tracta d'una experiència rica en emocions i aquesta persona pot passar a ser com algú més de la família. En cada habitació es respiren sentiments i situacions diferents i es comparteixen gran quantitat de moments, des dels més difícils fins als totalment rutinaris. Tot això fa que a mesura que passi el temps vagis adequant-te a l'ambient i compreguis certs aspectes importants en la vida com són el respecte, l'empatia, la convivència o l'ordre. L'ordre és un element imprescindible i fins i tot una norma de la residència, perquè aprens a mantenir-lo en tot moment. La convivència alguns cops sembla fer-se un pèl dura, però generalment tots compartim molts interessos semblants, per la qual cosa tot acaba solucionant-se.

Des de la meua pròpia opinió, pel que fa les infraestructures, crec que aquesta residència es dota de millores constants i notables i gràcies a això mai ens falta de res. Per altra banda, conèixer gent de diferents edats i aprendre a conviure-hi es fa tot un camí agradable de viure i un record verdaderament important en la memòria de cadascú. És bonic combinar una rutina esportiva, no pas fàcil, amb uns estudis determinats i veure que sempre hi ha algú que et preguntarà què et passa i que t'ajudarà en tot moment.

Karolina Levanaite

Biblioteca

Sala d'estar

Dormitori

Menjador

Sala d'estudi

Tres sombreros de copa

Puro teatro

El jueves 8 de noviembre, fuimos a Tarragona a ver la obra de teatro "Tres sombreros de copa". Esta obra fue escrita por Miguel Mihura en 1932, aunque no la estrenaría hasta veinte años después, el 24 de noviembre de 1952, en el teatro Español de Madrid.

En nuestro caso, la obra teatral (una adaptación) fue interpretada por "Zamamur Producciones", un grupo de dos actores y dos actrices.

Uno de los actores interpretaba los papeles de Don Dionisio y del Cazador Astuto; el

otro, el de Buby, el del Anciano Militar y el de Don Sacramento. En cuanto a las chicas, una interpretaba el papel de Paula y el de Carmela; y la otra actriz, el de Don Rosario y el de Fanny, principalmente.

Entre los cuatro llegaron a representar hasta nueve o diez personajes y, la verdad, es que lo hicieron muy bien. Se compaginaron muy bien entre ellos y supieron interpretar a la perfección todos los personajes, dándoles el énfasis adecuado y los toques de humor correctos. Animaron al público de manera muy positiva y supieron hacernos disfrutar del espectáculo. Forman un gran grupo.

Por otra parte, la obra en sí fue divertida, ya que tiene un argumento muy trabajado, con situaciones y diálogos absurdos. La simbología también tiene un papel

importante en esta obra: el elemento más simbólico son los tres sombreros de copa, que son un nexo de unión entre los momentos serios de la vida, la autoridad y el respeto, y los momentos intrascendentes como el juego, la magia o el baile.

Irene Espuny, 4º A

Parte del escenario lleno, parte vacío. Una cama, dos mesillas de noche, un espejo, un perchero, un biombo, una plataforma como balcón.

La obra de Miguel Mihura se centra en la vida de un hombre a punto de casarse. En la mejor habitación de un hostel conocerá la otra cara de la vida, en donde no hay horarios ni reglas. Para eso tiene a Paula. Pero su suegro lo impulsa a la rutina y al matrimonio.

Los actores y actrices no paran quietos, tienen más de un papel y es impresionante la rapidez con que se cambian y se colocan en la piel de otro personaje muy distinto.

Puede parecer una locura que con tan solo cuatro actores se pueda representar una obra como esta. Pero lo cierto es que es posible.

Olvidar lo que hay más allá de las puertas del teatro y trasladar a su público hasta aquel hotel es lo que consiguen esos cuatro actores. Puede que no sea la mejor, ni mucho menos, pero es una de esas obras que te gusta y no sabes el porqué.

Fani Alacreu, 1º BAT A

Buenas letras

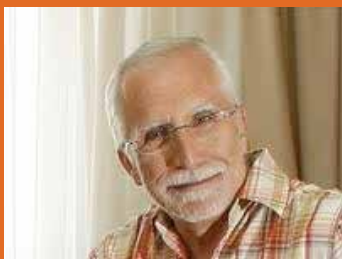

LA DIOSA FORTUNA,
ME HA SONREÍDO.
LA DIOSA FELICIDAD,
ME HA ABRAZADO,
PERO LA DIOSA AMOR,
ME HA OLVIDADO.

SI FUESE NIÑA,
JUGARIA
SI FUESE ADULTA,
TRABAJARIA
PERO SIENDO ADOLESCENTE,
NO TENGO NADA EN MENTE.

LA VIDA ES UN PRIVILEGIO,
LOS SENTIMIENTOS SON
ALGO BUENO,
PERO EL AMOR ES LO UNICO
QUE YO QUIERO.

Tamara Grimaldi, 2ª ESO-B

LUIS MATEO DÍEZ

Luis Mateo Díez nació en Villablino (León) en 1942, aunque desde hace años reside en Madrid, donde trabaja en su Ayuntamiento. Premio Castilla y León de las Letras, también es miembro de la Real Academia Española. Ha obtenido el Premio de la Crítica y el Nacional de Literatura en varias ocasiones. A partir del éxito de su novela *La fuente de la edad* (1986), Mateo Díez es uno de los escritores más valorados de la literatura española contemporánea. Entre sus obras merecen destacarse el ciclo *El reino de Celama*, *El expediente del naufragio*, *Los males menores*, *El diablo meridiano* y, entre otras muchas, *Días del desván*.

Mateo Díez ha dado forma a un personal mundo narrativo que tiene su anclaje en la España de la posguerra, en su biografía personal y en los escenarios leoneses de su infancia, que él ha sabido convertir en un espacio casi mítico. Los personajes de Mateo Díez asumen un destino que no suele ser complaciente con sus vidas y tienen que superar también las circunstancias históricas que les han tocado vivir y un paisaje que se suele volver contra ellos. Muchos son seres desorientados, marcados por la fatalidad, que intentan –sin conseguirlo– esquivar la desolación. Todo ello narrado con un estilo transparente que guarda relación con la literatura tradicional y oral, como él mismo reconoce en su ensayo *Las palabras de la vida*, donde explica su poética y su intensa relación con las palabras y la literatura.

LOS PARIENTES LEJANOS

La mayor preocupación del abuelo Olinio es su familia, y durante toda su vida se esfuerza para que sus parientes disfruten un posición estable y segura. Es un hombre trabajador y durante su juventud emigró a América para obtener riqueza. Después regresó a casa y construyó un hogar satisfactorio y feliz para su familia. Pero el abuelo envejece y, según se va acercando la muerte, reaparecen de nuevo los antiguos parientes, aquellos que se quedaron en América. Don Olinio comprende que también ellos forman parte de la familia, y que tienen derecho a beneficiarse de la hacienda familiar. Y también tienen derecho a recibir su parte de la herencia.

Los familiares procedentes de América son muchos y el abuelo no encuentra la solución que proporcione bienestar para todos los interesados. Por fin don Olinio muere, y sus descendientes entienden que no es posible mantener unida la hacienda familiar que reunió el abuelo con tanto esfuerzo y sacrificio. Es necesario repartir la herencia, aunque eso suponga destruir el querido proyecto del patriarca de la familia.

Maite Ferré

MATES DIVERTIDES

1) Si fem la suma de 2005 centenes més 2005 unitats el resultat és:

2) Som al carrer, al davant de la porta d'un magatzem; a dintre del magatzem hi ha cinc armaris; a l'interior de cada armari hi ha tres calaixos i en cada calaix hi ha 10 monedes d'or. El magatzem, els armaris i els calaixos estan tancats amb clau. Quants panys haurem d'obrir per aconseguir tenir 50 monedes d'or?

3) Dues xiques i tres xics es mengen un total de 16 albercocs. Cada xic menja el doble d'albercocs que cada xica. Quants albercocs es menjarien tres xiques i dos xics amb la mateixa gana que els altres?

4) Quantes hores hi ha en la meitat d'un terç d'una quarta part de dia?

5) Cada dia, en Pere i la Sabina, cadascú pel seu cantó, fan un passeig d'un quilòmetre en un jardí rectangular. En Pere recorre 25 vegades el costat més llarg del rectangle; en canvi, la Sabina dóna 10 voltes completes al jardí. Quina és la superfície del jardí per on passen en Pere i la Sabina, expressada en m²?

6) Quin és el resultat més gran que podem obtenir si sumem tres nombres naturals, de tres xifres cada un, si en el conjunt dels nou nombres que formen els tres sumands apareixen es nou xifres de l'1 al 9?

SOLUCIONS

Resposta 1: 202505
Resposta 2: 8
Resposta 3: 14 albercocs
Resposta 4: 1 hora
Resposta 5: 400 m²
Resposta 6: 25563

Logos dissenyats per alumnes de 4t d'ESO. Curs 2011-12

Amanda Antonio

Emil Pocse

ITETE

Lina Chen

Pau Forés

INSTITUT TECNIFICACIÓ ESPORTIVA
TERRES DE L'EBRE

Rosa Matamoros

INSTITUT de TECNIFICACIÓ ESPORTIVA
de TERRES de L'EBRE

Institut de Tecnificació Esportiva
TERRES DE L'EBRE

Institut de Tecnificació Esportiva
TERRES DE L'EBRE

Tecnificació Esportiva
Institut de Terres de l'ebre

Rosa Matamoros

Paula Cabrera

Institut de Tecnificació
esportiva

ITETE
TERRES DE L'EBRE

Josué Subirats